

624**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 24 maja 2002 r.

w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu.

Na podstawie art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298 i Nr 106, poz. 1149) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb otrzymywania przez funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, następujących dodatków do uposażenia zasadniczego:
  - a) dodatku specjalnego,
  - b) dodatków uzasadnionych szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami, warunkami albo miejscem pełnienia służby, zwanych dalej „dodatkami”, oraz ich wysokość,
- 2) zakres podmiotowy, warunki i tryb przyznawania, zawieszania i cofania dodatków oraz terminy ich wypłacania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o uposażeniu bazowym, należy przez to rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze funkcjonariusza w stopniu plutonowego z wystugą do 2 lat, według stawki przewidzianej dla 29 grupy uposażenia.

§ 3. 1. Kwoty dodatków ustala się:

- 1) dla funkcjonariuszy w służbie stałej i przygotowawczej odrębnie dla funkcjonariuszy objętych i nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, na podstawie stawek uposażenia odpowiednich dla danej grupy funkcjonariuszy,
- 2) dla funkcjonariuszy w służbie kandydackiej na podstawie stawek uposażenia odpowiednich dla funkcjonariuszy nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym.

2. Kwoty dodatków po wyliczeniu zaokrągla się do pełnego grosza w górę.

§ 4. 1. Funkcjonariusz w służbie stałej i przygotowawczej otrzymuje dodatek specjalny w miesięcznej wysokości ustalonej w następującej relacji procentowej do kwoty należnego uposażenia zasadniczego według stanowiska służbowego:

- 1) Szef Biura Ochrony Rządu i jego zastępcy — 43 %,
- 2) pozostali funkcjonariusze — 34 %.

2. Dodatek specjalny może być podwyższony w związku z powierzeniem funkcjonariuszowi nowych lub dodatkowych zadań o wysokim stopniu złożoności i odpowiedzialności, z tym że zwiększenie dodatku specjalnego nie może być wyższe od kwoty stanowiącej 10 % uposażenia zasadniczego według stanowiska służbowego przystępującego funkcjonariuszowi.

3. Zwiększenie dodatku, o którym mowa w ust. 2, przyznaje się na czas określony. Wysokość przyznanego dodatku uzależnia się od charakteru i zakresu powierzonych zadań służbowych oraz rodzaju i poziomu posiadanych przez funkcjonariusza kwalifikacji zawodowych i specjalistycznych.

4. Zwiększenie dodatku, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje w razie ustania przesłanek, które uzasadniały jego przyznanie, albo może zostać obniżone w razie niewywiązywania się funkcjonariusza z nowych lub dodatkowych zadań lub obowiązków.

5. Zwiększenie dodatku, o którym mowa w ust. 2, zawiesza się w razie stwierdzonego w opinii służbowej faktu niewywiązywania się funkcjonariusza z obowiązków służbowych.

§ 5. Funkcjonariusze otrzymują następujące dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami, warunkami albo miejscem pełnienia służby:

- 1) dodatek za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych,
- 2) dodatek za klasę kwalifikacyjną uzyskaną w ramach specjalności właściwej dla zajmowanego stanowiska lub funkcji określonej odrębnymi przepisami,
- 3) dodatek za specjalizację medyczną.

§ 6. 1. Funkcjonariuszowi, który otrzymuje dodatek za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych w ostatnim miesiącu pełnienia służby, dodatek ten przysługuje:

- 1) w pełnej wysokości, jeżeli otrzymywał go przez okres co najmniej 10 lat,
- 2) w wysokości proporcjonalnej do okresu otrzymywania dodatku, jeżeli otrzymywał go przez okres krótszy niż 10 lat, z tym że okres 6 miesięcy liczy się jak pełny rok.

2. W przypadku:

- 1) zwolnienia funkcjonariusza ze służby wskutek orzeczenia trwałej niezdolności do służby przez komisję lekarską podległą ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, jeśli utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby w Biurze Ochrony Rządu lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami tej służby,
  - 2) śmierci funkcjonariusza,
- uposażenie funkcjonariusza za ostatni miesiąc pełnienia służby uwzględnia pełną wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1.

§ 7. 1. Funkcjonariusz przeniesiony na stanowisko, na którym pobierane dotychczas dodatki nie przysłu-

gują lub przystępują w niższej wysokości, zachowuje prawo do tych dodatków w pełnej wysokości według stawek obowiązujących przed przeniesieniem, jeżeli przeniesienie nastąpiło wskutek utraty zdolności do służby na danym stanowisku spowodowanej wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi warunkami tej służby.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podwyższenia dodatku specjalnego, o którym mowa w § 4 ust. 2.

3. W przypadku ustania warunków uzasadniających otrzymywanie dodatków, o których mowa w § 9—11, z innych względów niż określone w § 6, prawo do tych dodatków wygasa z upływem ostatniego dnia miesiąca, w którym ustały warunki uzasadniające ich otrzymywanie.

§ 8. 1. Szef Biura Ochrony Rządu przyznaje, podwyższa, zawiesza, obniża lub cofa funkcjonariuszowi dodatek decyzją określającą datę nabycia lub utraty uprawnień do dodatku, jego wysokość oraz podstawę przyznania, zawieszenia, cofnięcia lub obniżenia dodatku.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje, podwyższa, zawiesza, obniża lub cofa dodatki Szefowi Biura Ochrony Rządu i jego zastępcom decyzją określającą datę nabycia lub utraty uprawnień do dodatku, jego wysokość oraz podstawę przyznania, zawieszenia, obniżenia lub cofnięcia dodatku.

3. Podwyższenie dodatku o charakterze stałym wskutek zmiany stawek uposażenia zasadniczego nie wymaga wydania odrębnej decyzji.

§ 9. 1. Funkcjonariusze pełniący służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych otrzymują, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, dodatek w następującej wysokości miesięcznej:

- 1) przy pierwszym stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 3%,
  - 2) przy drugim stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 4%,
  - 3) przy trzecim stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 6%,
  - 4) przy czwartym stopniu szkodliwości lub uciążliwości — 9%
- uposażenia bazowego.

2. Wykaz szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych warunków pełnienia służby stanowi załącznik do rozporządzenia.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, otrzymują funkcjonariusze pełniący służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych co najmniej przez połowę obowiązującego czasu służby w miesięcznym okresie rozliczeniowym.

4. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się, jeżeli w środowisku pracy występują przekroczenia

najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia lub innych norm higieniczno-sanitarnych, potwierdzone wynikami badań przeprowadzanych w sposób i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

5. W razie zbiegu uprawnień do dodatku za służbę w warunkach o różnym stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości z dwóch lub więcej tytułów funkcjonariusz otrzymuje jeden dodatek według wyższego stopnia szkodliwości i uciążliwości.

6. Dodatek cofa się w przypadku osiągnięcia poprawy warunków służby, popartej badaniami środowiskowymi, lub po wyeliminowaniu czynnika szkodliwego.

§ 10. Chorążemu i podoficerowi służby stałej lub przygotowawczej albo funkcjonariuszowi służby kandydackiej, który uzyskał klasę kwalifikacyjną w specjalności właściwej dla zajmowanego stanowiska służbowego lub pełnionej funkcji, przysługuje dodatek za uzyskanie klasy kwalifikacyjnej w ramach specjalności właściwej dla zajmowanego stanowiska służbowego lub funkcji, w następującej wysokości miesięcznej:

- 1) w razie uzyskania II klasy — 6 %,
  - 2) w razie uzyskania I klasy — 10 %,
  - 3) w razie uzyskania klasy mistrzowskiej — 18 %
- uposażenia bazowego.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi — lekarzowi, lekarzowi stomatologowi lub farmaceucie, który posiada specjalizację lekarską, lekarsko-stomatologiczną lub farmaceutyczną, przysługuje dodatek za specjalizację medyczną, w następującej miesięcznej wysokości:

- 1) 20% — specjaliście w szczególności w dziedzinie medycyny, uzyskanej w specjalności: chirurgia klatki piersiowej, chirurgia naczyniowa, chirurgia plastyczna, toksykologia kliniczna lub transfuzjologia kliniczna,
- 2) 15% — specjaliście:
  - a) w zakresie innych niż wymienione w pkt 1 szczególnych dziedzin medycyny,
  - b) w podstawowej dziedzinie medycyny, uzyskanej w specjalności: anestezjologia i intensywna terapia, chirurgia ogólna, chirurgia twarzowo-szczękowa, choroby wewnętrzne, diagnostyka laboratoryjna, higiena i epidemiologia, medycyna pracy, medycyna ratunkowa, medycyna rodzinna, medycyna transportu, neurochirurgia, stomatologia ogólna lub zdrowie publiczne,
  - c) drugiego stopnia w specjalności: analityka farmaceutyczna, analityka kliniczna, anestezjologia i intensywna terapia, chirurgia klatki piersiowej, chirurgia ogólna, chirurgia plastyczna, chirurgia stomatologiczna, choroby wewnętrzne, epidemiologia, farmacja apteczna, higiena i epidemiologia, higiena, medycyna lotnicza, ochrona radiologiczna, organizacja zaopatrzenia medycznego, ortopedia i traumatologia, psychiatria, psychologia kliniczna, radiodiagnostyka, stomatologia ogólna, toksykologia, transfuzjologia,

- 3) 12% — specjaliście:
- a) w zakresie innych niż wymienione w pkt 2 lit. b) podstawowych dziedzin medycyny,
  - b) drugiego stopnia w innych specjalnościach niż wymienione w pkt 2 lit. c),
- 4) 10% — specjaliście pierwszego stopnia, uzyskanej w specjalności wymienionej w pkt 2 lit. c),
- 5) 8% — specjaliście pierwszego stopnia, uzyskanej w innych specjalnościach niż wymienione w pkt 2 lit. c)
- uposażenia bazowego.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje także funkcjonariuszowi — psychologowi, specjaliście w zakresie psychologii klinicznej oraz funkcjonariuszowi zajmującemu stanowisko lub pełniącemu funkcję objętą specjalizacją medyczną, w razie posiadania specjalizacji medycznej właściwej dla tego stanowiska.

Dodatek przyznaje się w wysokości określonej w ust. 1, odpowiednio do uzyskanego stopnia specjalizacji.

§ 12. Dodatek specjalny, dodatek za służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, dodatek za klasę kwalifikacyjną uzyskaną w ramach specjalności właściwej dla zajmowanego stanowiska lub funkcji oraz dodatek za specjalizację medyczną wypłaca się miesięcznie z góry, w terminach płatności uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy.

§ 13. Przepisy rozporządzenia stosuje się do dodatków przyznawanych od dnia 1 kwietnia 2002 r.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 maja 2002 r. (poz. 624)

WYKAZ SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA LUB UCIAŻLIWYCH WARUNKÓW PEŁNIENIA SŁUŻBY PRZEZ FUNKCJONARIUSZY BIURA OCHRONY RZĄDU

1. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla I stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie się na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie,
- 3) służba w pomieszczeniach zamkniętych, w których utrzymuje się stale temperatura efektywna powyżej 25° C lub poniżej 10° C,
- 4) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone (np. hartowanie, spawanie),
- 5) służba w środowisku o wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w wodzie lub błocie,
- 6) służba w zaciemnionych pomieszczeniach o stale obniżonej w stosunku do normy jasności oświetlenia, w warunkach ciągłego migotania punktów świetlnych aparatury wskaźnikowej lub działania urządzeń projekcyjnych,
- 7) narażenie na wibrację ogólną powyżej dopuszczalnej normy,
- 8) służba w pomieszczeniach, w których konieczne jest stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,
- 9) służba poza strefą bezpieczną w radiowych obiektach nadawczych i centrach radioodbiornych, w stacjach radiowych, radiolokacyjnych i radioliniowych,
- 10) służba przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych.

2. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla II stopnia szkodliwości:

- 1) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) narażenie na obniżone lub podwyższone ciśnienie, wynikające z procesu technologicznego (np. w komorach ciśnieniowych, kesonowych),
- 4) służba w pomieszczeniach specjalnych zagłębionych i półzagłębionych, obwałowanych,
- 5) narażenie na hałas (powyżej dopuszczalnych norm),
- 6) narażenie na działanie wibracji miejscowych powyżej dopuszczalnej normy,
- 7) służba przy montażu, konserwacji i naprawie akumulatorów,
- 8) załadunek, rozładunek, transport i magazynowanie paliw oraz uzupełnianie nimi sprzętu.

3. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla III stopnia szkodliwości:

- 1) wytwarzanie (remontowanie, niszczenie) oraz magazynowanie i transportowanie materiałów wybuchowych, łatwo palnych i samozapalnych,
- 2) naprawa urządzeń elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V,

- 3) rozbudowa, remont, konserwacja kanalizacji technicznej oraz naprawa i konserwacja linii kablowych w studzienkach i komorach kablowych,
  - 4) służba pod ziemią lub wodą,
  - 5) narażenie na promieniowanie jonizujące,
  - 6) narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich,
  - 7) narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
  - 8) pełnienie stałych dyżurów przy obsłudze źródeł promieniowania elektromagnetycznego w zakresie częstotliwości od 0,2 MHz do 300 000 MHz w warunkach zmieniającego się natężenia na granicy strefy zagrożenia i strefy pośredniej,
  - 9) służba na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m od poziomu terenu,
  - 10) przewijanie kabli oraz remont i konserwacja linii kablowych w ostonie otwiorowej.
4. Szkodliwe dla zdrowia lub uciążliwe warunki służby uprawniające do dodatku w wysokości przewidzianej dla IV stopnia szkodliwości:
- narażenie na działanie benzydyny, alfa- i beta-nafityloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym działaniu, jeśli zostanie to uznane przez Instytut Medycyny Pracy.

625

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 17 maja 2002 r.

w sprawie szczegółowego zakresu znajomości języka polskiego, koniecznego do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602 i Nr 89, poz. 969) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakres znajomości języka polskiego, konieczny do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej obejmuje:

- 1) porozumiewanie się z pacjentem, jego rodziną i bliskimi, członkami zespołu terapeutycznego oraz innymi współpracownikami w sprawach dotyczących pacjenta,
- 2) rozumienie tekstu pisanego, w tym korzystanie z dokumentacji medycznej, fachowej literatury i piśmiennictwa oraz przepisów prawnych regulujących wykonywanie zawodu pielęgniarki, położnej,
- 3) umiejętność pisania, szczególnie w zakresie poprawnego prowadzenia dokumentacji medycznej.

§ 2. Zakres znajomości języka polskiego, o którym mowa w § 1, konieczny do wykonywania zawodu pielęgniarki, obejmuje w szczególności umiejętności dotyczące:

- 1) prowadzenia rozmowy ukierunkowanej na rozpoznawanie problemów zdrowotnych pacjentów (podopiecznych) oraz niezbędnych do podjęcia działań pielęgnacyjnych,
- 2) scharakteryzowania objawów patologicznych występujących u pacjentów ze strony poszczególnych układów i narządów,

- 3) formułowania diagnozy oraz przedstawienia informacji na temat planu opieki pielęgniarskiej, a także oceny rezultatów tej opieki,
- 4) informowania pacjentów, ich rodzin i bliskich o przygotowaniu do badań diagnostycznych, ich celu, przebiegu i oczekiwanym zakresie współdziałania z osobami wykonującymi badanie,
- 5) reagowania na zgłaszane potrzeby,
- 6) odczytania i interpretacji wyników wykonanych pomiarów i testów,
- 7) omówienia niezbędnych działań w zakresie umacniania zdrowia oraz w profilaktyce chorób,
- 8) udzielania wskazówek i porad dotyczących postępowania pacjentów w najczęściej spotykanych chorobach i dysfunkcjach oraz udziału pacjentów w rehabilitacji,
- 9) pisemnego opracowania materiałów edukacyjnych,
- 10) analizowania dokumentacji medycznej i dokumentowania działań pielęgniarki.

§ 3. Zakres znajomości języka polskiego, o którym mowa w § 1, konieczny do wykonywania zawodu położnej, obejmuje w szczególności umiejętności dotyczące:

- 1) prowadzenia rozmowy ukierunkowanej na zgromadzenie niezbędnych danych o ciężarnej, rodzącej, położnicy i jej dziecku oraz kobiecie zdrowej, chorzej ginekologicznie, ich analizy i interpretacji celem